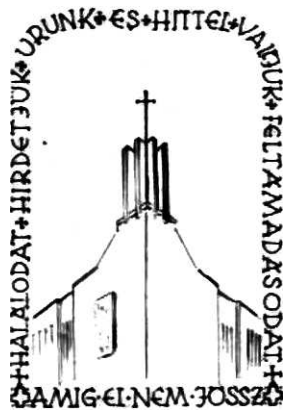

Szent Erzsébet Magyar Római Katolikus Egyházközség

432 Sheppard Ave. East, Toronto, Ont. M2N 3B7

Tel: 416-225-3300 Fax: 416-225-3814

www.szenterzsebet.org

H Í R N Ö K

Fogadóórák hétköznap: 9-3 között. *Hétfőn nincs fogadás.*

Iroda mellékszám: 21

Vasárnapi misék: 9-kor, 10.30-kor

2007. augusztus 26. – 34. szám

Plébános: Marosfalvy László SJ. Káplán: Borbély Sándor SJ. Nyugdíj állományban: Fülöp József SJ, Jaschkó Balázs SJ

MISÉKEN A KÖVETKEZŐKÉRT IMÁDKOZUNK

Augusztus 26., évközi 21. vasárnap

9:00 (1) +Nagy Erzsébetért - családja

10:30 (1) +Molnár Erzsébetért - férje és fia
(2) +Erczy Istvánért - özvegye
(3) +Erczy Dávidért - család
(4) +szülőkért - Erczy Vilma
(5) +Józsefért - testvére

27. Hétfő; Szt. Mónika

7.30 atyák szándékaira

8.00 atyák szándékaira

28. Kedd; Szt. Ágoston

7.30 atyák szándékaira

8.00 atyák szándékaira

29. Szerda; Keresztelő Szt. János

7.30 atyák szándékaira

8.00 Szt. Erzsébet tiszteletére - Csányi Margit

30. Csütörtök; Rózsa

7.30 for Paul - Etelka

8.00 +Behon és +Juretic szülőkért - családjuk

31. Péntek; Erika, Bella

7.30 atyák szándékaira

8.00 atyák szándékaira

1. Szombat; Artúr, Egon, Tamara

7.30 atyák szándékaira

8.00 +Szabó és +Nagy családtagokért

Zsoltár válasz: „Menjetek el az egész világra és hirdessétek az evangéliumot.”

Egyházközségünkben a héten

MA (26) érsekségi gyűjtés a *Scarborough Foreign Mission* javára, másodszer.

Szerdán (29) ♣ Nyugdíjas Klub összejövetel 1-4 között.

Vasárnap (2) a Nőszövetség közös áldozása

Hosszabbtávú programjaink

Szeptember 3. Labour Day - hosszú hétvége **4.** a Házasok Klubjának gyűlése este 7-kor. **8.** Beiratkozás a Magyar Iskolába, Óvodába és Cserkészetbe. ✪ a Pax Romana egéssznapos találkozója a Webster vízesésnél. ("Quo vadis? Új eszmei áramlatok a XXI. század elején") **9.** a KFT közös áldozása és szeretetreggelije. **12.** Karitás gyűlés du. 4.30-kor. **13.** Kóruspróbák kezdete. **15.** Magyar Iskola, Óvoda első tanítási napja ✪ Cserkészösszejövetelek kezdete. **16.** Lángos

VASÁRNAPI OLVASMÁNYOK:

📖 Iz 66, 18 - 21

📖 Zsid 12, 5 - 7, 11 - 13

📖 Lk 13, 22 - 30

Olvasók: dr.Derényi Jenő, Stadler Tímea

Áldoztatók: Barbolyás Erzsébet, Birinyi Irén & Fekete Éva

Simon András:

6. Boldogok a szívükben tiszták, mert ők látni fogják Istent.

A szív – nem csak testünk motorja, hanem – átvitt értelemben és sokkal hangsúlyozottabban a lelkünk szentélye is. Életünk központja, ahonnan minden jó és rossz gondolat származik, vágyaink hangos szülőotthona és csendes temetője is egyben. Gondolataink, szándékaink valójában a szívünkben születnek. Értelmünk tulajdonképpen csak a második állomás. Azért érzékeljük tévesen mégis elsőnek, mert a szívben fogant gondolatokat és érzéseket éppen az értelem szüli világra bennünk azáltal, hogy betű-, vagy hangtestbe öltöztetve konkrétan is megfogalmazza őket. Altala „vesszük először észbe” mindazt, ami bennünk időtlenül zajlik.

„Boldogok a szívükben tiszták” – mondja Jézus. Minél inkább elcsendesedem e mondat titka előtt, annál inkább érzem, hogy forradalmian bátor üzenete van a ma észembere számára. Az értelmi képességei miatt magát szinte félistennek gondoló ember fülének minden bizonnyal kedvesebb lenne, ha ez a mondat így hangzana:

„Boldogok a tisztán gondolkodók, a keveretlen tudatúak, az ésszel minden mélységet belátók, mert szellemi erőfeszítéseikben megjelenik az Isten.” De Jézus nem erről beszél. Ismer bennünket, s nagyon jól tudja, hogy a szív érzelmi tisztasága nélkül soha nem juthatunk el Isten „látására”. Hiába az erős akarat aszketikus megfeszítése, hiába magas szintű képzettség, vagy teológiai ismeret, a szív tisztasága nélkül mindez csupán az „ÉN” csendes agóniája azon a rozoga kereszten, melyet száználmas emberi erőlködésből tákolunk, hogy rajta az égbe emelkedjünk.

Igen sokáig kell haladnunk, az alázat ösvényén, hogy megértsük, amíg az Énünk látását erőltetjük, rejtve marad előttünk az Isten, mert Őt csak a „saját szemével nézve” ismerhetjük fel. Ez valójában azt jelenti, hogy csak a bennünk élő Istenre hangolódva vagyunk képesek igazán meglátni a másokban élő Istent is. Az átadottságnak ezen a szintjén már teljesen közömbös, hogy teológiai professzorok, vagy a Szentírás mondatait gyermeki egyszerűséggel befogadó laikusok vagyunk-e. Egyedül a szív tisztasága számít. Az őszinte vágy, hogy Vele, Benne és Altala éljünk.

Isten hallatlan bölcsességét dicséri, hogy ebben teljesen azonos esélyt biztosít mindannyiunk számára. Így aztán előfordulhat, hogy egy elmélyült hívó többet tud Istenről, mint a gyülekezetet vezető pap, aki teológiai tudásának súlyos kőtáblái alól nem engedi magában feltámadni az Élet Urát.

Minden ember tiszta szívvel születik. Gyermekkorunkban is még mind tisztaszívűek vagyunk. Ahogy azonban lassan cseperedünk, automatikusan megtanuljuk – átvesszük – azoknak

az embereknek a gondolkodásmódját és értékítéletét, akik körülöttünk élnek. A szüleinkét azért, mert szeretjük őket, és azonosulni akarunk velük. Más domináns személyekét pedig azért, mert félünk, ha nem hasonulnánk hozzájuk, akkor helyzeti előnyüket ellenünk fordíthatnák. De olyan is van, amikor egyszerűen csak a valahová tartozás vágyától vezérelve simulunk bele egy csoport gondolkodásmódjába és stílusrendszerébe, mert szükségünk van egy társaságra, amelyik értékkel és elfogad.

Mivel nem vagyunk elég erősek önmagunkban, szinte kényszerítő erővel érezzük, hogy mindenképpen tartoznunk kell valakikhez és megfizetjük az árát.

Környezetünkhöz alkalmazkodva így veszítjük el lassan Istentől eredendően kapott tisztaszívűségünket. A bennünk még felnőttkorban is élő isteni gyermek köré így épülnek a lelkünkben áthatolhatatlan börtönfalak, amelyeknek minden téglája egy-egy másoktól átvett előítélet.

Néha már csak későn ébredünk rá a tragédiára: miközben félelmeink és belső bizonytalanságunk miatt az előítéletek börtönébe zártuk a gyanús világot, magányos börtönörként úgy éltük le az életünket, hogy senkit sem mertünk szeretni, és senkitől sem mertünk szeretetet elfogadni. Ha ezt az oly sok ember számára valóságos tragédiát el akarjuk kerülni, vissza kell találnunk gyermekkorunk tisztaságához. Előítéleteink áthatolhatatlan labirintusát lebontva ki kell szabadítanunk a bennünk élő mindenre és mindenkire nyílt szívvel rácsodálkozó gyermeket. Ítékezés helyett meg kell tanulnunk szemlélődni, érdeklődni és figyelni. Így kifejlődhet bennünk a megértés és együttérzés karizmája, ami nélkül nincs tisztaszívűség.

Valójában azonban ennél sokkal többet és sokkal kevesebbet kell tennünk. Vágyakozó gyermeki szeretettel kaput nyitni csalódásoktól megkeseredett és fájdalmaktól összetört szívünkön, hogy Isten gyógyító szeretete betölthesse lelkünket. Enélkül a belső gyógyulás nélkül nem juthatunk el a tisztaszívűségre. A tisztaszívűség legalapvetőbb feltétele ugyanis az Isten szeretetével való boldog megelégedettség és önmagunk helyes szeretete. Olyan „állapot” ez, amelynek eléréseért, naponta „benső zarándokutat” kell tennünk az Élő Vizek forrásához. Előre haladva saját utunkon lassan megtapasztalhatjuk, hogy a szív tisztaságát emberi erőlködéssel elérni nem lehet. Elég egyszerűen csak hagyni, hogy a bennünk élő Isten irgalmas szeretettel nézzen rajtunk keresztül a világra.

Ez a szeretet nyitottá tesz minket a megértésre, a megértés elfogadóvá tesz, az elfogadás pedig lebontja bennünk az előítéletek falát. Ez az előítélet-mentes gondolkodás pedig erőlködés nélkül vezet el minket a tisztaszívűségre.

